

нашитѣ очи, тя се прѣдставлява за насъ като тъмнина, а онази свѣтлина, която реагира върху нашитѣ очи, се представлява като свѣтлина. Следователно, нашата свѣтлина за другитѣ сж-шества е тъмнина, а нашата тъмнина, която наставя вечерно време е свѣтлина за по-на-прѣдналитѣ сжщества. Тѣй щото, въ свѣта всичко е свѣтлина. Казва Писанието: „Свѣтлината свѣти въ тъмнината, и тъмнината я не обзе.“ Вия тогава казвате, виждате ли, тъмнината не обзе свѣтлината! Не, евангелистъ Иона, като е писалъ това нѣщо, като окултенъ ученикъ, друго нѣщо е подразбиралъ. Сега, азъ нѣма да се спирамъ да обяснявамъ всичко това, понеже ако се спра да обяснявамъ, вие ще се намѣрите въ положението на онзи бѣденъ човѣкъ, предъ когото се отваря една стая съ най-хубави скжпоцѣнни камъни. Този бѣденъ човѣкъ, като види всички тия скжпоцѣнни камъни, въ главата му ще дойдатъ всичкитѣ изкушения, и той ще почне да мисли откъдѣ да влѣзе.

Цѣлиятъ съвремененъ свѣтъ днесъ се намира подъ хиляди заблуждения и християнскитѣ свѣтъ сжщо се намира подъ такива заблуждения. Нѣкой казва запримѣръ: ами Господъ не може ли да оправи тази работа?—Може, какъ не! Е, тогава азъ нѣма повече да ора, да сѣя, да копая. И започва молитвата си. Господи, прати ми нѣкой човѣкъ, който да оре, да сѣе, да копае заради мене! Моли се, моли се дълго